

B. RESOLUCIONS I MOCIONS

a) Resolucions.

Resolució 212/V adoptada pel Ple de les Corts Valencianes, en la sessió del dia 12 de febrer de 2003, sobre aprovació del Dictamen de la Comissió Especial d'Estudi de Noves Formes de Gestió de RTVV.

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

De conformitat amb l'article 91.1 del RCV, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* de la Resolució del Ple de les Corts Valencianes 212/V sobre el Dictamen de la Comissió Especial d'Estudi de Noves Formes de Gestió de RTVV.

Palau de les Corts Valencianes,
València, 12 de febrer de 2003

La presidenta,
Marcela Miró Pérez

PLE DE LES CORTS VALENCIANES

El Ple de les Corts Valencianes, en la sessió del dia 12 de febrer de 2003, ha debatut el Dictamen de la Comissió Especial d'Estudi de Noves Formes de Gestió de RTVV.

Finalment, el Ple de les Corts Valencianes, d'acord amb el que estableix l'article 51 del RCV, ha aprovat la següent:

RESOLUCIÓ

Síntesi de tramitació parlamentària.

Primer. En data 20 de juliol de 1999 l'Il·lm. Sr. Rafael Maluenda Verdú, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Popular, va presentar davant la Mesa de les Corts Valencianes (RE número 418) una proposta de creació d'una comissió especial sobre l'esmentat tema, d'acord amb el que preveu l'article 51 del Reglament de les Corts Valencianes.

Segon. La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió del dia 20 de setembre de 1999, va acordar proposar al Ple, oïda la Junta de Síndics i a iniciativa del Grup Parlamentari Popular, la creació de l'esmentada comissió especial.

Tercer. Les Corts Valencianes, en la sessió plenària del dia 6 d'octubre de 1999, una vegada debatuda la proposta, aprovaren la Resolució 10/V, en els termes següents:

"1. Creació d'una comissió especial per a l'estudi de noves formes de gestió de RTVV.

2. La composició d'aquesta comissió serà la mateixa que la de les comissions permanents legislatives previstes en l'article 43 del RCV.

3. La comissió podrà acordar, en aplicació del RCV, la compareixença de representants de l'administració i del Consell de la Generalitat, representants de l'ens RTVV i

B. RESOLUCIONES Y MOCIONES

a) Resoluciones.

Resolución 212/V adoptada por el Pleno de las Cortes Valencianas, en sesión celebrada el día 12 de febrero de 2003, sobre aprobación del Dictamen de la Comisión Especial de Estudio de Nuevas Formas de Gestión de RTVV.

PRESIDENCIA DE LAS CORTES VALENCIANAS

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 91.1 del RCV, se ordena la publicación en el *Boletín Oficial de las Cortes Valencianas* de la Resolución del Pleno de las Cortes Valencianas 212/V sobre el Dictamen de la Comisión Especial de Estudio de Nuevas Formas de Gestión de RTVV.

Palau de les Corts Valencianes,
Valencia, 12 de febrero de 2003

La presidenta,
Marcela Miró Pérez

PLENO DE LAS CORTES VALENCIANAS

El Pleno de las Cortes Valencianas, en sesión celebrada el día 12 de febrero de 2003, ha debatido el Dictamen de la Comisión Especial de Estudio de Nuevas Formas de Gestión de RTVV.

Finalmente, el Pleno de las Cortes Valencianas, de acuerdo con el artículo 51 del RCV, ha aprobado la siguiente:

RESOLUCIÓN

Síntesis de tramitación parlamentaria.

Primero. En fecha 20 de julio de 1999 se presentó por el Ilmo. Sr. Rafael Maluenda Verdú, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario Popular, ante la Mesa de las Cortes Valencianas (RE número 418) una propuesta de creación de una comisión especial sobre el tema referido, de acuerdo con lo previsto en el artículo 51 del Reglamento de las Cortes Valencianas.

Segundo. La Mesa de las Cortes Valencianas, en su reunión celebrada el día 20 de septiembre de 1999, acordó proponer al Pleno, oída la Junta de Síndics, y a iniciativa del Grupo Parlamentario Popular, la creación de la comisión especial mencionada.

Tercero. Las Cortes Valencianas, en la sesión plenaria del día 6 de octubre de 1999, una vez debatida la propuesta, aprobaron la Resolución 10/V en los términos siguientes:

"1. Creación de una comisión especial para el estudio de nuevas formas de gestión de RTVV.

2. La composición de esta comisión será la misma que la de las comisiones permanentes legislativas previstas en el artículo 43 del RCV.

3. La comisión podrá acordar, en aplicación del RCV, la comparecencia de representantes de la administración y del Consell de la Generalitat, representantes del ente RTVV y pro-

professionals de reconegut prestigi, per a informar sobre els aspectes relacionats amb l'estudi esmentat.

4. La comissió, en el termini màxim d'un any, elaborarà un dictamen que haurà de ser debatut en el ple de les Corts."

Quart. La Mesa de les Corts Valencianes, en les reunions dels dies 7, 18 i 25 d'octubre de 1999, fou sabedora dels escrits amb números de registre 1.366, 1.374 i 1.551, mitjançant els quals es designaren els diputats i les diputades que havien d'integrar-se en l'esmentada comissió per part del Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari d'Esquerra Unida del País Valencià i Grup Parlamentari Socialista-Progressistes.

Cinquè. La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió del dia 9 de novembre de 1999, fou sabedora de l'escrit presentat pel Grup Parlamentari Socialista-Progressistes (RE número 2.034), mitjançant el qual comunica, a l'empara de l'article 38.2 del RCV, la substitució d'un membre d'aquest grup: Josefa Andrés Barea és substituïda per Andrés Perelló Rodríguez.

Sisè. La sessió constitutiva de la comissió es realitzà el dia 2 de novembre de 1999. Durant aquesta, fou elegida la Mesa de la comissió, integrada pels membres següents:

Presidenta: Il·lustre Senyora Begoña Gómez-Marco Pérez
Vicepresident: Il·lustre Senyor Pedro Ortega Marhuenda
Secretari: Il·lustre Senyor David Francisco Sena Cervera

Setè. En la reunió del dia 18 de febrer de 2000, es procedí al debat i l'aprovació de la proposta de programa i calendari de treball de la comissió.

Vuitè. En la reunió del dia 30 de maig de 2000, la comissió va adoptar la resolució de nomenar l'Il·lustre Senyor Francisco Moliner Colomer, vicepresident de la comissió.

Novè. La Mesa de les Corts Valencianes, en la reunió del dia 7 de novembre de 2000, oïda la Junta de Síndics i vist l'escrit presentat per tots els grups parlamentaris (RE número 16.340), va acordar l'ampliació per un any més del termini establert en la Resolució 10/V per a l'elaboració del dictamen per part de la comissió.

Deu. El Ple de les Corts Valencianes, en la sessió del dia 14 de febrer de 2002, va acordar en la Resolució 171/V prorrogar fins a octubre de 2002 els treballs de la comissió perquè aquesta puga presentar les conclusions.

Onze. En el curs de la sessió de la comissió iniciada el dia 9 de maig de 2000 s'han realitzat les compareixences següents:

Dia 9 de maig de 2000

El Sr. Luis de Carreras Serra, president del Consell Audiovisual de Catalunya, compareix davant la comissió i de la seua intervenció convé destacar les opinions següents sobre la seua visió de l'actual radiotelevisió pública i una sèrie de propostes de futur.

En opinió d'aquest expert estem davant "un model equivocat, és un model que, probablement, era un model lògic l'any 80. Hui en dia no solament no té cap lògica, sinó tampoc cap efectivitat".

fesionales de reconocido prestigio, para informar sobre los aspectos relacionados con el estudio referido.

4. La comisión, en el plazo máximo de un año, elaborará un dictamen que deberá ser debatido en el Pleno de las Cortes."

Cuarto. La Mesa de las Cortes Valencianas, en las reuniones de los días 7, 18 y 25 de octubre de 1999, tuvo conocimiento de los escritos con número de registro 1.366, 1.374 y 1.551, mediante los cuales se designaron los diputados y diputadas que habían de integrarse en la referida comisión, por parte del Grupo Parlamentario Popular, Grupo Parlamentario d'Esquerra Unida del País Valencià y Grupo Parlamentario Socialista-Progressistes.

Quinto. La Mesa de las Cortes Valencianas, en la reunión del día 9 de noviembre de 1999, tuvo conocimiento del escrito presentado por el Grupo Parlamentario Socialista-Progressistes (RE número 2.034), mediante el que comunica, al amparo del artículo 38.2 del RCV, la sustitución de un miembro de ese grupo: Josefa Andrés Barea es sustituida por Andrés Perelló Rodríguez.

Sexto. La sesión constitutiva de la comisión se celebró el día 2 de noviembre de 1999. En el curso de la misma fue elegida la Mesa de la comisión, integrada por los siguientes miembros:

Presidenta: Ilustre Sra. Begoña Gómez-Marco Pérez
Vicepresidente: Ilustre Sr. Pedro Ortega Marhuenda
Secretario: Ilustre Sr. David Francisco Serra Cervera

Séptimo. En reunión celebrada el día 18 de febrero de 2000, se procedió al debate y aprobación de la propuesta de programa y calendario de trabajo de la comisión.

Octavo. En reunión celebrada el día 30 de mayo de 2000, la comisión adoptó la resolución de nombrar al Ilustre Sr. Francisco Moliner Colomer vicepresidente de la comisión.

Noveno. La Mesa de las Cortes Valencianas, en su reunión celebrada el día 7 de noviembre de 2000, oída la Junta de Síndics y visto el escrito presentado por todos los grupos parlamentarios (RE número 16.340), acordó la ampliación por un año más del plazo establecido en la Resolución 10/V para la elaboración del dictamen por parte de la comisión.

Décimo. El Pleno de las Cortes Valencianas, en sesión celebrada el día 14 de febrero de 2002, acordó en la Resolución 171/V prorrogar hasta octubre de 2002 los trabajos de la comisión, a fin de que ésta pueda presentar sus conclusiones.

Undécimo. En el curso de la sesión de la comisión iniciada el día 9 de mayo de 2000 se han desarrollado las siguientes comparecencias:

Día 9 de mayo de 2000

El Sr. Luis de Carreras Serra, president del Consell Audiovisual de Catalunya, comparece ante la comisión y de su intervención conviene destacar las siguientes opiniones sobre su visión de la actual radiotelevisión pública y una serie de propuestas de futuro.

En opinión de este experto estamos ante "un modelo equivocado, es un modelo que, probablemente, era un modelo lógico en el año 80. Hoy en día no solamente no tiene ninguna lógica, sino tampoco ninguna efectividad".

El nou model de televisió pública ha de ser una televisió que pugui “satisfereix necessitats d'interès general [...] ha de transmetre cultura [...] i cal que la televisió pública tinga audiència. Una televisió pública amb un canal més generalista, de més audiència, per als interessos generals i un segon canal per a interessos més minoritaris”.

La seua proposta consisteix a “regir tot el sistema de radiotelevisió pública i privada a través d'un organisme independent. I aquest organisme independent a Europa s'anomena consells audiovisuals, altes autoritats, consells de radiodifusió, organismes totalment despolititzats [...] creats per llei. Per tant, ací ja intervé la sobirania popular”.

Dies 30 de maig i 2 de juny de 2000

El Sr. Alfonso Sánchez Tabernero, degà de la Facultat de Comunicació de Navarra, exposà la seua visió sobre quin ha de ser el futur de la televisió pública.

En opinió d'aquest expert els “reptes, els desafiaments, les decisions que cal decidir, fan referència a tres àmbits, que són: sistemes de govern, un; continguts, dos; finançament, tres”.

Quant al primer punt, sistemes de govern, “el primer objectiu seria la imparcialitat de la informació, la recerca de la major objectivitat possible. El segon objectiu seria no ja l'audiència, sinó la qualitat de la programació. I la tercera qüestió seria el compliment del pressupost”.

Pel que fa als continguts, “la televisió pública ha de posar l'èmfasi en informació, cultura, educació, continguts que afavoresquen la cohesió social [...] l'art està en buscar l'equilibri entre contingut i audiència. Però queda clar que la televisió pública no aconsegueix la seua funció en la mesura que té més audiència”.

La tercera qüestió, el finançament, proposa “que la televisió pública s'autoimpose uns límits publicitaris més forts. Que faça un contracte programa, un finançament plurianual que permeti que la televisió pública pugui tenir una certa estratègia de funcionament, que sàpiga quines són les regles de joc des del punt de vista econòmic”.

En resum, “el que cal que hi haja és un model de finançament mixt: publicitat i pressupostos generals”.

Dia 13 de juny de 2000

El Sr. Antonio Noblejas Sánchez, sociodirector d'Arthur Andersen a la Comunitat Valenciana i a Múrcia, realitzà un seguit de recomanacions sobre quines haurien de ser les línies de la reforma a seguir. Destacà la “necessitat d'una definició més clara i exhaustiva de la funció del *servei públic de la televisió*, que siga àmplia i globalitzadora, que es refereisca a tota la seua activitat i que busque amb la seua programació la integració, la qualitat, l'ètica, així com l'entreteniment, la universalitat i la rendibilitat social”.

En la seua opinió, el nou marc de finançament haurà d'estudiar les alternatives següents: “reformar la seua estructura financera, assolir un major rigor pressupostari, tant en l'elaboració com en el control per part de les unitats responsables”.

En matèria de model de gestió, apuntà les alternatives següents: “assignar correctament la totalitat dels costos, utilitzant per a això models de gestió basats en sistemes d'informació de costos per activitats, gestionar segons criteris econòmics de rendibilitat i d'economicitat, en lloc de fer-ho

El nuevo modelo de televisión pública debe ser una televisión que pueda “satisfacer necesidades de interés general [...] debe transmitir cultura [...] y es necesario que la televisión pública tenga audiencia. Una televisión pública con un canal más generalista, de más audiencia, para los intereses generales, y un segundo canal para intereses más minoritarios.”

Su propuesta consiste en “regir todo el sistema de radiotelevisión pública y privada a través de un organismo independiente. Y ese organismo independiente en Europa se llama consejos audiovisuales, altas autoridades, consejos de radiodifusión, organismos totalmente despolitizados [...] creados por ley. Por tanto, ahí ya interviene la soberanía popular.”

Días 30 de mayo y 2 de junio de 2000

El Sr. Alfonso Sánchez Tabernero, decano de la Facultad de Comunicación de Navarra, expuso su visión sobre cuál debe ser el futuro de la televisión pública.

En opinión de este experto los “retos, los desafíos, las decisiones que hay que decidir, hacen referencia a tres ámbitos, que son: sistemas de gobierno, uno; contenidos, dos; financiación, tres”.

En cuanto al primer punto, sistemas de gobierno, “el primer objetivo sería la imparcialidad de la información, la búsqueda de la mayor objetividad posible. El segundo objetivo sería no ya la audiencia, sino la calidad de la programación. Y la tercera cuestión sería el cumplimiento del presupuesto”.

Con referencia a los contenidos, “la televisión pública tiene que poner el énfasis en información, cultura, educación, contenidos que favorecen la cohesión social [...] el arte está en buscar el equilibrio entre contenido y audiencia. Pero queda claro que la televisión pública no cumple mejor su función en la medida en que tiene más audiencia”.

La tercera cuestión, la financiación, propone “que la televisión pública se auto imponga unos límites publicitarios más fuertes. Que haya un contrato programa, una financiación plurianual que permita que la televisión pública pueda tener una cierta estrategia de funcionamiento, que sepa cuáles son sus reglas de juego desde el punto de vista económico”.

En resumen, “lo que tiene que haber es un modelo de financiación mixta: publicidad y presupuestos generales”.

Día 13 de junio de 2000

El Sr. Antonio Noblejas Sánchez, socio-director de Arthur Andersen en la Comunidad Valenciana y en Murcia, realizó una serie de recomendaciones sobre cuáles deberían ser las líneas de la reforma a seguir destacando la “necesidad de una definición más clara y exhaustiva de la función del *servicio público de la televisión*, que sea amplia y globalizadora, que se refiera a toda su actividad, buscando con su programación la integración, la calidad, la ética, así como el entretenimiento, la universalidad y la rentabilidad social”.

En su opinión el nuevo marco de financiación que deberá estudiar las siguientes alternativas: “reformar su estructura financiera; alcanzar un mayor rigor presupuestario, tanto en la elaboración como en su control por parte de las unidades responsables”.

En materia de modelo de gestión, apuntó las siguientes alternativas: “asignar correctamente la totalidad de los costes, utilizando para ello modelos de gestión basados en sistemas de información de costes por actividades; gestionar en función de criterios económicos de rentabilidad y de

solament d'acord amb criteris de seguiment i control presupostari”.

I, per últim, defensà l'establiment d'un consell audiovisual “independent constituït per professionals del sector i de la cultura valenciana amb prestigi reconegut”.

Dia 24 d'octubre de 2000

El Sr. Ginés Llorca, president de l'Associació de la Premsa d'Alacant, es va mostrar partidari de crear un “organisme independent que puga garantir la independència i la professionalitat de la ràdio i la televisió pública [...] L'important és aquest organisme, no les persones que el componen”. Defensa que el president del consell audiovisual el puga nomenar el govern valencià, encara que en aquest consell cabrien diferents organitzacions professionals i ciutadanes que serien les que nomenarien el seus representants en el consell susdit i aquestes organitzacions elegirien el procediment d'elecció dels seus representants.

Dia 31 d'octubre de 2000

El Sr. Alejandro Perales, president de l'Associació d'Usuaris de la Comunicació, com a expert del Comitè Econòmic i Social de les Comunitats Europees en temes relacionats amb la societat de la informació, va ressaltar que “qualsevol disseny del futur de la televisió a Europa ha de fer necessàriament compatibles la lògica social i l'econòmica, i arbitrar mecanismes que permeten garantir el protagonisme de la societat a l'hora d'establir criteris orientadors sobre la casuística del servei públic i sobre el compliment de l'interès general”.

En opinió d'aquest expert, un aspecte específic de la futura televisió pública seria la “participació social”. I seria a través del desenvolupament dels consells assessors que haurien de coordinar-se amb un consell de l'audiovisual dissenyat per al conjunt de les televisions públiques i privades.

La televisió pública es legitimarà, sobretot, per la insuficiència del mercat, desenvolupant el seu paper d'oferta d'informació, de formació i, fins i tot, d'entreteniment d'una forma diferent a la que ho fan les televisions privades.

Així, la supervivència de la televisió pública passarà necessàriament —a banda de la participació social i el dret d'accés— per desenvolupar aspectes de servei públic de forma no exclusiva; sí, però, més decidida que les televisions de gestió privada. I també per la qualitat, la diversitat i la innovació de formes i continguts.

Per al ponent, la televisió privada, per la dinàmica empresarial i per la caiguda evident dels ingressos publicitaris passarà a ser una televisió fragmentada, una televisió temàtica, de pagament, una televisió específica. En aquest sentit, la televisió pública generalista serà l'única possibilitat de mantenir un espai audiovisual públic, de solidaritat, de cohesió i de posada en comú de criteris. I en aquest sentit, les televisions autonòmiques són televisions de proximitat, i en aquest sentit, en aproximar-se als problemes concrets dels ciutadans és un valor afegit més.

Dia 2 de novembre de 2000

La Sr. Rosa Solbes, presidenta de la Unió de Periodistes de València, defensa un “consell de l'audiovisual veritablement independent i amb certa capacitat decisòria”.

economicidad, en lugar de hacerlo sólo en función de criterios de seguimiento y control presupuestario”.

Y, por último defendió el establecimiento de un consejo audiovisual “independiente constituido por profesionales del sector y de la cultura valenciana con reconocido prestigio”.

Día 24 de octubre de 2000

El Sr. Ginés Llorca, presidente de la Asociación de la Prensa de Alicante, se mostró partidario de crear un “organismo independiente que pueda garantizar la independencia y la profesionalidad de la radio y la televisión pública [...] Lo importante es ese organismo, no las personas que lo componen”. Defiende que el presidente del consejo audiovisual lo pueda nombrar el Gobierno Valenciano, aunque en dicho consejo tendrían cabida diferentes organizaciones profesionales y ciudadanas que serían ellas las que nombraran a sus representantes en dicho consejo y estas organizaciones elegirían su procedimiento de elección de sus representantes.

Día 31 de octubre de 2000

El Sr. Alejandro Perales, presidente de la Asociación de Usuarios de la Comunicación, como experto del Comité Económico y Social de las Comunidades Europeas en temas relacionados con la sociedad de la información, resaltó que “cualquier diseño del futuro de la televisión en Europa debe hacer necesariamente compatibles la lógica social y la económica, y arbitrar mecanismos que permitan garantizar el protagonismo de la sociedad a la hora de establecer criterios orientadores sobre la casuística del servicio público y sobre el cumplimiento del interés general”.

En opinión de este experto un aspecto específico de la futura televisión pública sería la “participación social”. Y que sería a través del desarrollo de los consejos asesores que habrían de coordinarse con un Consejo del Audiovisual diseñado para el conjunto de las televisiones públicas y privadas.

La televisión pública se legitimará sobre todo por la insuficiencia del mercado, desarrollando su papel de oferta de información, de formación, y hasta de entretenimiento de una forma diferente de cómo lo hacen las televisiones privadas.

Así, la supervivencia de la televisión pública pasará necesariamente, a parte de la participación social y el derecho de acceso, por desarrollar aspectos de servicio público de forma no exclusiva, pero sí más decidida que las televisiones de gestión privada. Y también por la calidad, la diversidad y la innovación de formas y contenidos.

Para el ponente, la televisión privada, por la dinámica empresarial, por la caída evidente de los ingresos publicitarios pasará a ser una televisión fragmentada, una televisión temática, de pago, una televisión específica. En ese sentido, la televisión pública generalista será la única posibilidad de mantener un espacio audiovisual público, de solidaridad, de cohesión y de puesta en común de criterios. Y en este sentido las televisiones autonómicas son televisiones de proximidad, y en ese sentido el aproximarse a los problemas concretos de los ciudadanos es un valor añadido más.

Día 2 de noviembre de 2000

La Sra. Rosa Solbes, presidenta de la Unión de Periodistas de Valencia, defiende un “Consejo del Audiovisual verdaderamente independiente y con cierta capacidad decisoria”.

I, en aquest sentit, subscriu l'acord de la Gestora de la Confederació de Sindicats de Periodistes que textualment diu així: "Creació d'un consell de l'audiovisual semblant al que regeix a quasi tot Europa i, en part, similar també al creat a Catalunya. Aquest òrgan ha de ser elegit per consens parlamentari o majoria qualificada i respondre a criteris d'independència i capacitat, i haurà d'exercir funcions de vigilància i control de la programació del conjunt dels mitjans audiovisuals públics i privats. Exigim, així mateix, la creació de consells audiovisuals per comunitats autònomes; reforma de les lleis de les radiotelevisions públiques [...], dotació als consells d'administració de les competències de gestió i control dels directors generals; elecció dels consells d'administració per consens parlamentari amb criteris de capacitat de gestió, capacitat professional i independència, i no a través del sistema de quotes polítiques actual".

Pel que fa al tema del finançament, la seua opinió és que "en principi, el finançament mixt, de la forma que està ara no té perquè ser dolent, no és pervers en absolut".

Dia 13 de febrer de 2001

El Sr. Hugo Aznar Gómez, professor de Ciències de la Informació del CEU-San Pablo, afirma que "sí que ha d'haver una televisió pública, però ha d'haver una televisió pública que compleixa amb el que és la funció d'una televisió pública i, a més, ho ha de fer sense ànim de tenir dèficit i sense problemes perquè en tinga, sempre que aquest dèficit corresponga a una tasca pública.

Els mitjans de comunicació avui compleixen una sèrie de funcions: En primer lloc, la funció clàssica d'informar. Després està la funció de traduir la informació. I avui la que s'ha convertit en principal, és la funció d'entreteniment".

En la seua opinió "s'hauria d'impulsar la creació de consells assessors del mitjans de comunicació social audiovisual que vetllaran abans de res per la qualitat i l'ètica del producte audiovisual.

Cal fomentar la formació i l'educació en l'ús crític dels mitjans de comunicació, i potenciar la tasca de vigilància dels productes que els mitjans de comunicació audiovisual ofereixen als menors per al seu consum".

Com a professor d'Ètica, critica "l'audiència com a criteri legitimador del funcionament dels mitjans de comunicació. La televisió pública no ha de buscar la rendibilitat. La font de legitimitat d'aquesta consisteix a prestar un servei adequat a la societat. Per tant, no importa que un mitjà de comunicació públic, un servei públic, tinga dèficit".

Dia 27 de febrer de 2001

El Sr. Josep Vicent Gavalda i Roca, professor de Comunicació Audiovisual i Periodisme de la Universitat de València, va explicar que "la política de produccions pròpies de la Radiotelevisió Valenciana no pot limitar-se exclusivament als formats informatius. I, alhora, l'*externalització* d'una part de la producció ha de servir per a promoure la indústria audiovisual valenciana amb criteris de rigor i qualitat".

Afirma el professor que "es necessiten uns òrgans de govern que no tenim: una autoritat general sobre el sistema audiovisual, sobre les televisions públiques i privades, un nou model de la ràdio i la televisió pública.

Y en este sentido suscribe el acuerdo de la gestora de la Confederación de Sindicatos de Periodistas que textualmente dice así: "Creación de un consejo del audiovisual semejante al que rige en casi toda Europa y, en parte, similar también al creado en Cataluña. Este órgano debe ser elegido por consenso parlamentario o mayoría cualificada y responder a criterios de independencia y capacitación, y tendrá que ejercer funciones de vigilancia y control de la programación del conjunto de los medios audiovisuales públicos y privados. Exigimos, asimismo, la creación de consejos audiovisuales por comunidades autónomas; reforma de las leyes de las radiotelevisions públicas [...], dotación a los consejos de administración de las competencias de gestión y control de los directores generales; elección de los consejos de administración por consenso parlamentario con criterios de capacidad de gestión, capacitación profesional e independencia, y no a través del actual sistema de cuotas políticas".

En cuanto al tema de la financiación su opinión es que "en principio la financiación mixta, tal y como está ahora no tiene porque ser mala, no es perversa en absoluto".

Día 13 de febrero de 2001

El Sr. Hugo Aznar Gómez, profesor de Ciencias de la Información del CEU-San Pablo, afirma que "sí debe haber una televisión pública, pero debe haber una televisión pública que cumpla con lo que es la función de una televisión pública y además lo debe hacer, sin ánimo y sin problemas de que tenga déficit, siempre que ese déficit corresponda a una labor pública.

Los medios de comunicación hoy cumplen una serie de funciones: En primer lugar, la función clásica de informar. Luego está la función de traducir la información. Y hoy la que se ha convertido en principal, es la función de entretenimiento".

En su opinión "se debería impulsar la creación de consejos asesores de los medios de comunicación social audiovisual que velaran ante todo por la calidad y la ética del producto visual.

Hay que fomentar la formación y educación en el uso crítico de los medios de comunicación, y potenciar la labor de vigilancia de los productos que los medios de comunicación audiovisual ofrecen a los menores para su consumo".

Como profesor de Ética, critica "la audiencia como criterio legitimador del funcionamiento de los medios de comunicación. La televisión pública no debe buscar la rentabilidad. Su fuente de legitimidad está en que preste un servicio adecuado a la sociedad. Por lo tanto, no importa que un medio de comunicación público, un servicio público, tenga déficit".

Día 27 de febrero de 2001

El Sr. Josep Vicent Gavalda i Roca, profesor de Comunicación Audiovisual y Periodismo de la Universidad de Valencia, explicó que "la política de producciones propias de la Radiotelevisión Valenciana no puede limitarse exclusivamente a los formatos informativos. Y a la vez, la *externalización* de una parte de su producción ha de servir para promover la industria audiovisual valenciana con criterios de rigor y calidad".

Afirma el profesor que "se necesitan unos órganos de gobierno que no tenemos: una autoridad general sobre el sistema audiovisual, sobre las televisions públicas y privadas; un nuevo modelo de la radio y la televisión pública.

Una autoritat independent, sota la tutela del Parlament, elegida per una majoria qualificada, amb autonomia funcional i financera”.

Dia 13 de març de 2001

El Sr. Marc Carrillo, catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat Pompeu Fabra, va sostenir que “des de la perspectiva jurídica, avui és tan legítim com no el fet de mantenir la idea de servei públic. La idea de servei públic és una previsió que legítimament el legislador espanyol va establir l’any 1980. La idea de servei públic atorga a l’administració pública allò que es diu en dret la capacitat d’imperi, la potestat d’imperi que li permet intervenir pràcticament en tot allò que vulga i establir unes condicions omnímodes per al concessionari.

Si la idea de servei públic respon a criteris de pluralitat, pot ser raonable mantenir-la. Si no respon a criteris de pluralitat i respecte a la normativa estatal i europea, hi ha raons suficients per a posar-la en qüestió.

Les formes de gestió de la radiotelevisió exigeixen un model que és diferent del que es va configurar l’any 1980, i exigeixen també un model de control que avui encara no està configurat a nivell estatal, i aquesta és una assignatura que sembla que el legislador estatal hauria, clarament, d’aprovar”.

Dies 8 i 15 de maig de 2001

El Sr. Gil Pechuán, president de la Federació Valenciana de l’Audiovisual, aposta per “una televisió feta per valencians, que tracte assumptes valencians en valencià i per als valencians”.

En opinió d’aquest “un dels primers passos que caldria donar per a refundar la nostra benlloguda televisió seria despolititzar-la [...] Es troba a faltar un consell tècnic que podria estar compost per un nombre de membres a determinar, la designació dels quals no hauria d’atendre en cap cas criteris d’ordre polític; haurien de ser candidats proposats pels mateixos professionals, tant de l’ens Radiotelevisió Valenciana com del sector audiovisual, entre persones de mèrits professionals acreditats, i comptar amb l’acceptació dels membres del Consell d’Administració”.

Dia 15 de maig de 2001

El Sr. José Luis Forteza, president de l’Associació de Productors Valencians, considera en la seua exposició que “la Radiotelevisió Valenciana ha d’obrir-se als nous temps, incorporant-se decididament a la societat de la comunicació, amb la participació en noves societats o creant línies d’activitat de nova planta d’acord amb els moments que vivim. Parlem, per exemple, de televisió digital, de canals temàtics, d’incorporació plena en plataformes, de reconstruir o reinventar la FORTA, dels satèl·lits o d’Internet. En suma, d’apostar per les noves tecnologies per a la comunicació”.

Dies 25 de setembre i 8 d’octubre de 2002

El Sr. Ricardo Visedo Quiroga, consultor especialitzat en gestió de televisió, considera que “amb la televisió, amb el

Una autoridad independiente, bajo la tutela del Parlamento, elegida por una mayoría cualificada, con autonomía funcional y financiera”.

Día 13 de marzo de 2001

El Sr. Marc Carrillo, catedrático de Derecho Constitucional de la Universidad Pompeu Fabra, sostuvo que “desde la perspectiva jurídica, hoy es tan legítimo o no mantener la idea de servicio público. La idea de servicio público es una previsión que legítimamente el legislador español va a establecer en el año 1980. La idea de servicio público otorga a la Administración pública eso que se dice en derecho la capacidad de imperio, la potestad de imperio que le permite intervenir prácticamente en todo lo que quiera y establecer unas condiciones omnímodas para el concesionario.

Si la idea de servicio público responde a criterios de pluralidad, puede ser razonable mantenerla. Si no responde a criterios de pluralidad y respeto a la normativa estatal y europea, hay razones suficientes como para ponerla en cuestión.

Las formas de gestión de la radiotelevisión exigen un modelo que es diferente del que se configuró en el año 1980, y exigen también un modelo de control que hoy todavía no está configurado a nivel estatal, y esta es una asignatura que parece que el legislador estatal habría, claramente, de aprobar”.

Días 8 y 15 de mayo de mayo de 2001

El Sr. Gil Pechuán, presidente de la Federación Valenciana del Audiovisual, apuesta por “una televisión hecha por valencianos, que trate los asuntos valencianos en valenciano y para los valencianos”.

En su opinión “uno de los primeros pasos que habría que dar para refundar nuestra querida televisión sería su despolitización [...] Se echa en falta un consejo técnico que podría estar compuesto por un número de miembros a determinar, cuya designación no debería atender en ningún caso a criterios de orden político, deberían ser candidatos propuestos por los propios profesionales, tanto del ente Radiotelevisión Valenciana como del sector audiovisual, entre personas de acreditados méritos profesionales, y contar con la aceptación de los miembros del Consejo de Administración”.

Día 15 de mayo de 2001

El Sr. José Luis Forteza, presidente de la Asociación de Productores Valencianos, considera en su exposición que “la Radiotelevisión Valenciana debe abrirse a los nuevos tiempos, incorporándose decididamente a la sociedad de la comunicación, con la participación en nuevas sociedades o creando líneas de actividad de nueva planta acordes con los momentos que vivimos. Estamos hablando, por ejemplo, de televisión digital, de canales temáticos, de plena incorporación en plataformas, de reconstruir o reinventar la FORTA, de los satélites o de Internet. En suma, de apostar por las nuevas tecnologías para la comunicación”.

Días 25 de septiembre y 8 de octubre de 2002

El Sr. Ricardo Visedo Quiroga, consultor especializado en gestión de televisión, considera que “con la televisión, con el

model de la televisió pública no hi ha model. El que sí que hi ha hagut és temes de gestió, però model vertaderament mai hi ha hagut. I no hi ha model de la televisió pública i no hi ha model de la televisió privada”.

En la seua opinió, “una cosa és l'emissió i una altra cosa és la producció”, i es mostra “partidari de la privatització de la producció. Els processos de producció poden privatitzar-se”.

I continua, “hi ha una dada que és important, que és la diferenciació entre una empresa emissora i una empresa productora, i el que cal fer és desagregar tots aquells components de l'empresa d'allò que és la producció de programes, privatitzar-los i convertir-se en el que són empreses emissores: *externalitzar* tota la producció. Vet aquí el quid i la clau del futur”.

Andrés Tejero Sala, conseller delegat de Veo Televisión, va fer una exposició als membres de la comissió sobre “el que significa el digital”, en la qual es va mostrar “pessimista ara com ara, atesa la gran revolució, el gran xoc i el nombre d'inversions que caldrà fer per part dels ciutadans i per part de l'Estat, tant del central com de l'autonòmic, en l'evolució dels receptors actuals”.

Suggereix que “hi ha hagut una falta de desenvolupament i execució de la llei del tercer canal. Hi ha comunitats autònomes que el tenen, hi ha d'altres comunitats autònomes que en tenen dos, hi ha d'altres comunitats autònomes que anuncien que en tindran [...] Hi ha una inexistència d'un marc de funcionament per a les entitats de gestió”.

Per a aquest expert es tracta d’“un sector distorsionat per la presència d'allò públic i allò privat, tots dos menjant en el mateix plat”. I conclou, “la digitalització no és la solució. La digitalització, els serveis interactius explotats mitjançant la televisió, és a dir, nous ingressos diferents dels publicitaris, no seran la solució. Ara com ara, no”.

En opinió del senyor Eduardo García Matilla, president de la Corporació Multimedia, empresa especialitzada en investigació i prospectiva del sector audiovisual, la televisió no ha de ser només educació i cultura, “aqueix és un model que arrossegaria a una televisió no més d'un 6% d'audiència, entre un 4% i un 6%, i que a més aniria dirigit a la població que ja més té, més nivell educatiu i cultural té. Tampoc crec que puguem fer servir el concepte de qualitat. És un concepte totalment ambigu”.

El plantejament que defensa aquest expert és el de la “rendibilitat social. És a dir, crec que caldria fer una televisió útil per a la societat. I la utilitat per a la societat no va només encaminada a allò educatiu i a allò cultural, sinó que va també a estratègies que permeten poder transmetre valors complementaris, obrir el debat social, permetre que la gent reflexione sobre els temes que puguem ser útils per a la seua qualitat de vida, per a una societat democràtica, des dels continguts que puguem arribar a la gent a la qual ens volem dirigir.

És a dir, cal crear programes d'audiència, però l'objectiu dels quals siga justament arribar a aquests segments i transmetre'ls missatges diferents [...] Crec fermament que hi ha un buit per a la televisió pública, en el qual en el cas de les autonòmiques puguem, a més, crear una presència major de la identitat de les diferents autonomies, el tema de la llengua, el tema de la cultura, però que al costat d'això, tracte també de millorar el que en aquests moments jo crec que és imprescindible, que és també la mentalització democràtica dels ciutadans.

Pel que fa a si el model ha de ser públic totalment o ha de ser privat, jo crec que és possible en aquest moment amb

modelo de la televisión pública no hay modelo. Lo que sí ha habido han sido sistemas de gestión, pero modelo verdaderamente nunca ha habido. Y no hay modelo de la televisión pública y no hay modelo de la televisión privada”.

En su opinión, “una cosa es la emisión y otra cosa es la producción, y se muestra partidario de la privatización de la producción. Los procesos de producción pueden privatizarse”.

Y continua, “hay un dato que es importante, que es la diferenciación entre una empresa emisora y una empresa productora, y lo que hay que hacer es desagregar todos aquellos componentes de la empresa de lo que es la producción de programas, privatizarlos y convertirse en lo que son empresas emisoras: *externalizar* toda la producción. Ahí está el quid y la clave del futuro”.

Por su parte, el Sr. Andrés Tejero Sala, consejero delegado de Veo Televisión, realizó una exposición a los miembros de la comisión sobre “lo que significa el digital”, en la que se mostró “pesimista a día de hoy dada la gran revolución, el gran shock y el número de inversiones que se tendrán que realizar por parte de los ciudadanos y por parte del Estado, tanto del central como el autonómico, en la evolución de los receptores actuales”.

Sugiere que “ha habido una falta de desarrollo y ejecución de la ley del tercer canal. Hay comunidades autónomas que lo tienen, hay otras comunidades autónomas que tienen dos, hay otras comunidades autónomas que anuncian que van a tener [...] Hay una inexistencia de un marco de funcionamiento para las entidades de gestión”.

Para este experto se trata de “un sector distorsionado por la presencia de lo público y privado, los dos comiendo del mismo plato”. Y concluye, “la digitalización no es la solución. La digitalización, los servicios interactivos explotados a través de televisión, es decir, nuevos ingresos distintos a los publicitarios, no van a ser la solución. Hoy por hoy, no.”

En opinión del Sr. Eduardo García Matilla, presidente de Corporación Multimedia, empresa especializada en investigación y prospectiva del sector audiovisual, la televisión no debe ser sólo educación y cultura, “ese es un modelo que arrastraría a una televisión no más de un 6% de audiencia, entre un 4 y un 6%, y que además iría dirigido a la población que ya más tiene, más nivel educativo y cultural tiene. Tampoco creo que podamos utilizar el concepto de calidad. Es un concepto totalmente ambiguo”.

El planteamiento que defiende este experto es el de “la rentabilidad social. Es decir, creo que habría que hacer una televisión útil para la sociedad. Y la utilidad para la sociedad no va sólo encaminada a lo educativo y a lo cultural, sino que va también a estrategias que permitan poder transmitir valores complementarios, abrir el debate social, permitir que la gente reflexione sobre los temas que puedan ser útiles para su calidad de vida, para una sociedad democrática, desde aquellos contenidos que puedan llegar a la gente a las que nos queremos dirigir.

Es decir hay que crear programas de audiencia, pero cuyo objetivo sea precisamente llegar a esos segmentos y transmitirles mensajes diferentes [...] Crec firmemente que hay un hueco para la televisión pública, en el que en el caso de las autonómicas puedan, además, crear una mayor presencia de la identidad de las diferentes autonomías, el tema de la lengua, el tema de la cultura, pero que junto a eso también trate de mejorar lo que en este momento yo creo que es imprescindible, que es también la mentalización democrática de los ciudadanos.

En cuanto a si el modelo debe ser público totalmente o debe ser privado, yo creo que caben en este momento con ima-

imaginació buscar totes les alternatives. No crec que puga haver-hi apriorismes. Crec que el que cal buscar és una bona gestió i un bon acompliment dels objectius clarament traçats i que puguen ser avaluable. I, en aqueix cas, són perfectament possibles les alternatives també de privatitzar la producció d'aqueixos canals amb uns objectius definits.”

Dotze. Moments abans de l'inici de les sessions dels dies 25 de setembre i 8 d'octubre de 2002, es rep un escrit dirigit a la comissió (RE 42.782), pel qual el Grup Parlamentari Socialista-Progressistes suspèn la seua presència. Assumeix la presidència de la comissió el senyor Francisco Moliner Colomer, tal i com queda reflectit en el *Diari de Sessions* de la comissió. En aquesta mateixa sessió es va produir la incorporació del senyor Joan Francesc Peris i Garcia en representació del Grup Parlamentari Mixt als treballs de la comissió.

Tretze. Acabades les compareixences, es va acordar obrir un període per a la presentació de propostes de conclusions que acaba el dia 22 d'octubre de 2002. Així mateix, s'ha convocat la comissió el dia 28 d'octubre de 2002, per al debat i la votació del dictamen de la comissió.

CONSIDERACIONS PRELIMINARS

Primera

Sobre l'abandó de la comissió per part del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes i les conseqüències.

Com s'ha dit abans, els membres d'aquesta comissió que pertanyen al Grup Parlamentari Socialista-Progressistes la van abandonar de forma unilateral i sense que aparentment s'hagen produït motius objectius per a aquesta actitud desmesurada.

El Grup Parlamentari Socialista-Progressistes no aporta cap argument clar i coherent que justifique l'abandó d'aquesta comissió, només contradiccions. Però determinades qüestions cal resoldre-les amb determinació, i sabent el terreny que es trepitja, i per això les nombroses aportacions dels experts en la matèria, independents i de prestigi reconegut, que han comparegut durant el curs de la sessió d'aquesta comissió.

No és al Grup Parlamentari Popular, promotor de la iniciativa de creació d'aquesta comissió, o a la resta de grups parlamentaris que hi han participat, tant al Grup Parlamentari d'Esquerra Unida del País Valencià i al Grup Mixt, als quals perjudiquen amb aquest abandó. És a les Corts Valencianes a qui perjudiquen amb la seua “fugida”. Atès que és al si d'aquestes, on s'estableix l'existència d'aquesta comissió, i és a les Corts Valencianes on s'estableixen les pautes d'actuació amb respecte al reglament de la cambra i la resta de normativa a l'ús.

Segona

Sobre el sector audiovisual de la Comunitat Valenciana en general i els estudis i les iniciatives que es duen a terme sobre aquest des de la Generalitat Valenciana

ginación buscar todas las alternativas. No creo que pueda haber apriorismos. Creo que lo que hay que buscar es una buena gestión y un buen cumplimiento de los objetivos claramente trazados y que puedan ser evaluables. Y, en ese caso, caben perfectamente las alternativas también de privatizar la producción de esos canales con unos objetivos definidos.”

Duodécimo. Momentos antes del inicio de la sesión celebrada los días 25 de septiembre y 8 de octubre de 2002, se recibe un escrito dirigido a la comisión (RE 42.782), por el que el Grupo Socialista-Progressistes suspende su presencia en la misma. Asumiendo la presidencia de la comisión el Ilustre Sr. Francisco Moliner Colomer, tal y como queda reflejado en el *Diario de Sesiones* de la comisión. En esta misma sesión se produjo la incorporación del Ilustre Sr. Joan Francesc Peris i García en representación del Grupo Mixto a los trabajos de la comisión.

Decimotercero. Finalizadas las comparecencias, se acordó abrir un período para la presentación de propuestas de conclusiones, que finaliza el día 22 de octubre de 2002. Asimismo, se ha convocado a la comisión el día 28 de octubre de 2002, para el debate y votación del dictamen de la comisión.

CONSIDERACIONES PRELIMINARES

Primera

Sobre el abandono de la comisión por parte del GP Socialista-Progressistes y sus consecuencias.

Como se ha dicho con anterioridad, los miembros de esta Comisión pertenecientes al Grupo Parlamentario Socialista-Progressistes abandonaron la misma de forma unilateral y sin que aparentemente se hayan producido motivos objetivos para esta desmesurada actitud.

El Grupo Parlamentario Socialista-Progressistes no aporta ningún argumento claro y coherente que justifique su abandono de esta comisión, tan sólo contradicciones. Pero determinadas cuestiones hay que resolverlas con determinación, y sabiendo el terreno que se pisa, y de ahí las numerosas aportaciones de los expertos en la materia, independientes y de reconocido prestigio que han ido compareciendo a lo largo del curso de la sesión de esta comisión.

No es al Grupo Parlamentario Popular promotor de la iniciativa de creación de esta comisión, o al resto de grupos parlamentarios participantes, tanto al Grupo Parlamentario de Esquerra Unida del País Valencià y el Grupo Mixto, a los que perjudican con este abandono. Es a las Cortes Valencianas a quien perjudican con su “huida”. Pues es en el seno de éstas donde se establece la existencia de esta Comisión, y es en las Cortes Valencianas donde se establecen sus pautas de actuación respetando el Reglamento de la cámara y la restante normativa al uso.

Segunda

Sobre el sector audiovisual de la Comunidad Valenciana en general y los estudios e iniciativas que se están llevando a cabo sobre el mismo desde la Generalitat Valenciana.

La comissió coincideix amb el criteri del govern valencià de considerar el sector audiovisual com un sector estratègic, de futur i amb un gran potencial per a la creació d'ocupació qualificada que, a més de la seua aportació al desenvolupament econòmic de la nostra comunitat, compleix amb un paper transcendental en la transmissió i la divulgació de la nostra cultura i dels nostres trets o les nostres senyes d'identitat col·lectiva.

Per tots aquests motius, la Generalitat Valenciana en els darrers anys ha afavorit i impulsat el sector audiovisual, cosa que s'ha instrumentalitzat fonamentalment mitjançant els protocols de foment del sector audiovisual per a la promoció d'aquest de 1997 i 2000, que han suposat, com reconeix el sector mateix, un impuls molt positiu per a aquest.

El passat mes de maig de 2002 es va presentar l'estudi *El sector audiovisual de la Comunitat Valenciana: situació, dimensions i perspectives*, un treball d'investigació i anàlisi detallada d'un sector com és l'audiovisual que passa moments de transformació radical derivats dels canvis tecnològics, normatius, econòmics i de mercat dels darrers anys.

Aquest estudi o radiografia del sector audiovisual va ser encarregat per la Generalitat Valenciana de conformitat amb el sector mitjançant concurs públic amb l'objectiu d'analitzar l'abast i l'impacte de la indústria audiovisual en l'economia de la Comunitat Valenciana mitjançant les seues magnituds generals, per tal d'identificar els motors de desenvolupament i els elements de dinamització més destacats, i analitzar l'evolució en els diferents àmbits d'activitat audiovisual: televisió, cine, ràdio, Internet i publicitat.

L'estudi esmentat es va trametre al principi de juny passat per la consellera portaveu, a tots els membres de la comissió perquè en prengueren coneixement i per a la seua anàlisi, cosa que ha servit a la comissió per a tenir majors elements de judici en els seus estudis sobre el sector audiovisual en general, factors aquests que cal considerar en l'elaboració d'aquest dictamen.

Doncs és obvi el pes i la importància de la radiotelevisió autonòmica, de RTVV, en el conjunt del sector audiovisual valencià, que s'ha revelat com un dels seus motors més destacats.

La comissió també està assabentada que en aquests moments s'està elaborant el Llibre Blanc de l'Audiovisual Valencià, document d'estratègia de futur del sector una vegada conegudes les magnituds d'aquest a través de la radiografia abans esmentada, doncs en aquest estudi es quantifica la indústria audiovisual autonòmica en aproximadament 600 empreses que ocuparia de forma directa 7.000 treballadors, amb un volum estimat de facturació, en termes globals, que se situaria entre els 400-465 milions d'euros anuals, cosa que vindria a representar entre el 0,7%-0,8% del PIB valencià.

D'altra banda, la comissió coneix el propòsit anunciat pel govern valencià d'elaborar i presentar un projecte de llei de l'audiovisual valencià que en l'àmbit de les competències pròpies de la Generalitat Valenciana establezca els principis generals i les línies d'acció institucional en el sector audiovisual i també els seus mecanismes de foment. Aquest nou marc legislatiu autonòmic per a l'audiovisual a la nostra comunitat és també una de les conclusions de l'estudi abans esmentat i una demanda del sector per al seu desenvolupament futur i que està intrínsecament relacionat, d'acord amb el sector, amb l'elaboració del Llibre Blanc de l'Audiovisual.

La comisión coincide con el criterio del gobierno valenciano en considerar al sector audiovisual como un sector estratégico, de futuro y con un gran potencial para la creación de empleo cualificado que, además de su aportación al desarrollo económico de nuestra comunidad, cumple con un trascendental papel en la transmisión y divulgación de nuestra cultura y de nuestros rasgos o señas de identidad colectiva.

Por todos estos anteriores motivos, la Generalitat Valenciana ha venido en los últimos años favoreciendo e impulsando al sector audiovisual, lo que se ha instrumentado fundamentalmente a través de los protocolos de fomento del sector audiovisual para la promoción del mismo de 1997 y 2000 que han supuesto, como reconoce el propio sector, un impulso muy positivo para el mismo.

El pasado mes de mayo de 2002 se presentó el estudio *El sector audiovisual de la Comunidad Valenciana: situación, dimensiones y perspectivas*, un trabajo de investigación y análisis pormenorizado de un sector como es el audiovisual que atraviesa momentos de transformación radical, derivados de los cambios tecnológicos, normativos, económicos y de mercado de los últimos años.

Este estudio o radiografía del sector audiovisual fue encargado por la Generalitat Valenciana de acuerdo con el sector mediante concurso público con el objetivo de analizar el alcance e impacto de la industria audiovisual en la economía de la Comunidad Valenciana a través de sus magnitudes generales, identificándose sus motores de desarrollo y los elementos de dinamización más destacados, analizándose su evolución en los distintos ámbitos de actividad audiovisual: televisión, cine, radio, internet y publicidad.

El mencionado estudio fue remitido a primeros de junio pasado por la consellera portavoz a todos los miembros de la Comisión para su conocimiento y análisis, lo que a la Comisión ha servido para tener mayores elementos de juicio en sus estudios sobre el sector audiovisual en general, factores todos ellos a considerar en la elaboración de este dictamen.

Pues es obvio el peso y la importancia de la radiotelevisión autonómica, de RTVV, en el conjunto del sector audiovisual valenciano, que se ha revelado como uno de sus motores más destacados.

También es conocedora la comisión de que en estos momentos se está elaborando el Libro Blanco del Audiovisual Valenciano, documento de estrategia de futuro del sector una vez conocidas las magnitudes del mismo a través de la radiografía antes mencionada, pues en este estudio se cuantifica la industria audiovisual autonómica en aproximadamente 600 empresas que ocuparía de forma directa a 7.000 trabajadores, con un volumen estimado de facturación, en términos globales, que se situaría entre los 400-465 millones de euros anuales, lo que vendría a representar entre el 0,7%-0,8% del PIB valenciano.

Por otra parte, la comisión conoce del propósito anunciado por el Gobierno Valenciano de elaborar y presentar un proyecto de Ley del audiovisual valenciano que en el ámbito de las competencias propias de la Generalitat Valenciana establezca los principios generales y las líneas de acción institucional en el sector audiovisual, así como sus mecanismos de fomento. Este nuevo marco legislativo autonómico para el audiovisual en nuestra comunidad es también una de las conclusiones del estudio antes mencionado y una demanda del sector para su desarrollo futuro y que está intrínsecamente relacionado, de acuerdo con el sector, con la elaboración del Libro Blanco del Audiovisual.

Igualment s'arreplega en l'estudi del sector audiovisual com un dels instruments de dinamització futura d'aquest el projecte Ciutat de la Llum a Alacant posat en marxa des de la Generalitat Valenciana, la qual cosa es valora molt positivament per aquesta comissió.

Tercera

Sobre la posició del govern valencià quant al nou model de radiotelevisió pública valenciana, anunciada per la consellera portaveu en la compareixença davant les Corts Valencianes del dia 17 de maig de 2001.

La comissió vol fer menció expressa i destacar que a l'uníson dels treballs d'aquesta, per part del govern valencià s'ha anunciat la necessitat d'elaborar un model nou per a RTVV i, a aquest respecte, la consellera portaveu del govern en la seua compareixença a petició pròpia davant les Corts Valencianes del dia 17 de maig de 2001, va anunciar en nom del govern la proposta de bases o de línies generals d'aquest nou model de radiotelevisió valenciana.

Per la qual cosa tots els grups parlamentaris han estat asabentats des d'aquella data d'un model fefaent de quins eren els perfils o paràmetres d'aquest nou model que proposa el govern valencià sense perjudici, com va deixar ben clar la portaveu del govern en la seua compareixença, dels estudis que duguera a terme aquesta comissió que serien considerats i incorporats per a la configuració del nou model.

Sense perjudici que en el *diari de sessions* del dia 17 de maig de 2001 consta transcrit el debat en Corts de la compareixença al·ludida, la comissió considera oportú i convenient fer menció expressa, encara que sumàriament, dels aspectes més rellevants de la posició del govern que guarden directa i evident relació amb l'objecte matèria d'estudi d'aquesta comissió i, en conseqüència, d'aquest dictamen.

En aquest sentit, la consellera portaveu va sotmetre a la reflexió de la cambra "la nostra forma d'entendre el servei públic de radiotelevisió construït sobre els principis de rendibilitat social, universalitat i pluralitat, en coherència amb el nou escenari audiovisual". Després de respondre afirmativament a la justificació i el sentit de l'existència d'una radiotelevisió pública a la Comunitat Valenciana "amb vocació de servei" en l'"era digital", va expressar que el model actual necessita una posada al dia o revisió "ja que si els mitjans de comunicació de titularitat pública segueixen respondent a la lògica comercial que els imposa el model actual, s'apartaran sens dubte de l'objectiu que va originar la seua posada en funcionament."

El govern, a través de la seua consellera portaveu, postula i defensa un model nou al servei efectiu dels ciutadans, basat en el concepte de servei públic "que permet no sols protegir i difondre les nostres senyes d'identitat sinó que a més garanteix l'accés universal a la informació, a la cultura, a l'educació i a l'entreteniment"; és definit com un model rendible socialment, universal i que garanteix el pluralisme, un model innovador d'acord amb la realitat present en la qual cohabitaven televisions públiques i privades, estatals, autonòmiques i locals, digitals i analògiques, per cable, satèl·lit o per ones, gratuïtes o de pagament; un model en què s'asseguren els objectius de la funció de servei públic: potenciació de les senyes d'identitat específiques de la Comunitat Valenciana, la consecució de l'objectiu que tots els

Igualmente se recoge en el estudio del sector audiovisual como uno de los instrumentos de dinamización futura del mismo el proyecto Ciudad de la Luz en Alicante puesto en marcha desde la Generalitat Valenciana, lo que también se valora muy positivamente por esta comisión.

Tercera

Sobre la posición del gobierno valenciano en cuanto al nuevo modelo de radiotelevisión pública valenciana, anunciada por la consellera portavoz en su comparecencia ante las Cortes Valencianas el día 17 de mayo de 2001.

La comisión quiere hacer expresa mención y destacar que al unísono de los trabajos de la misma, por parte del Gobierno Valenciano se ha venido anunciando la necesidad de elaborar un nuevo modelo para RTVV y, a este respecto, la consellera portavoz del gobierno en su comparecencia a petición propia ante las Cortes Valencianas del día 17 de mayo de 2001, anunció en nombre del gobierno su propuesta de bases o líneas generales de este nuevo modelo de radiotelevisión valenciana.

Por lo que todos los grupos parlamentarios han sido conocedores desde aquella fecha, de un modo fehaciente, de cuales eran los perfiles o parámetros de este nuevo modelo que propone el gobierno valenciano sin perjuicio, como bien dejó claro la portavoz del gobierno en su comparecencia, de los estudios que llevase a cabo esta comisión que serían considerados e incorporados para la configuración del nuevo modelo.

Sin perjuicio de que en el *diario de sesiones* del día 17 de mayo de 2001 consta transcrito el debate en Cortes de la comparecencia aludida, la comisión considera oportuno y conveniente hacer expresa mención, aunque someramente, de los aspectos más relevantes de la posición del Gobierno que guardan directa y evidente relación con el objeto materia de estudio de esta comisión y, en consecuencia, de este dictamen.

En este sentido, la consellera portavoz sometió a la reflexión de la cámara "nuestra forma de entender el servicio público de radiotelevisión construido sobre los principios de rentabilidad social, universalidad y pluralidad, en coherencia con el nuevo escenario audiovisual". Tras responder afirmativamente a la justificación y sentido de la existencia de una radiotelevisión pública en la Comunidad Valenciana "con vocación de servicio" en la "era digital", expresó que el modelo actual necesita una puesta al día o revisión "ya que si los medios de comunicación de titularidad pública siguen respondiendo a la lógica comercial que les impone el modelo actual se apartarán, sin duda del objetivo que originó su puesta en funcionamiento".

El gobierno, a través de su consellera portavoz, postula y defiende un nuevo modelo al servicio efectivo de los ciudadanos, basado en el concepto de servicio público "que permite no sólo proteger y difundir nuestras señas de identidad sino que además garantiza el acceso universal a la información, a la cultura, a la educación y al entretenimiento"; es definido como un modelo rentable socialmente, universal y garantizador del pluralismo, un modelo innovador acorde con la realidad presente en la que cohabitaban televisiones públicas y privadas, estatales, autonómicas y locales, digitales y analógicas, por cable, satélite o por ondas, gratuitas o de pago; un modelo en el que se aseguran los objetivos de la función de servicio público: potenciación de las señas de identidad específicas de la Comunidad Valenciana, la con-

grups socials s'hi troben reflectits i la transmissió dels valors de la democràcia i les llibertats fonamentals, i amb especial atenció a la protecció de la infantesa i el foment de l'educació "es tracta, en definitiva, de dotar la televisió pública d'una dimensió que permeta democratitzar les noves tecnologies fent realitat una societat del coneixement compartit".

En la seua compareixença en Corts, la portaveu del govern, amb el propòsit d'impulsar el procés rigorós que obrega el debat al consens social, polític i professional un nou model de radiotelevisió pública que definesca els seus objectius, dimensione l'organització i els recursos necessaris per assolir els fins proposats, el sistema de finançament, els òrgans de control i els mètodes d'avaluació de l'activitat, es va centrar fonamentalment en tres punts: els continguts, el finançament i el sistema de gestió.

Quant als continguts els nous formats televisius han de seguir permetent compaginar una alta acceptació del públic, com l'actual, amb la consecució d'alts nivells d'excel·lència, i en aquest sentit és on una televisió pública pot i ha de convertir-se en referent del gust ètic i estètic dels ciutadans, el nou model ha de garantir una radiotelevisió en la qual tots els ciutadans es troben representats, que tinga vocació d'audiència, però sense renunciar a aquells sectors tradicionalment oblidats per la televisió comercial, en el qual existesquen els mecanismes i els instruments que permeten incorporar a la programació les necessitats educatives, culturals i d'entreteniment de les diferents institucions i organitzacions socials de la nostra comunitat.

Quant al finançament, qüestió que va reconèixer el govern, a través del seu portaveu, com una de les qüestions més controvertides i complexes, va mantenir que un model estable de finançament solament puga construir-se d'acord amb les disposicions i els principis de la Unió Europea en la matèria, mencionant que en el protocol addicional novè al Tractat d'Amsterdam es reconeix "la facultat dels estats membres per finançar el servei públic de radiodifusió en la qual aquest finançament es concedesca per a dur a terme la funció de servei públic". És a dir que es vinculen aquestes ajudes al compliment de la funció, de servei públic, el que s'ha denominat com a "principi de proporcionalitat".

Va descartar, en tot cas, el cànon com a forma de finançament, doncs RTVV ha de seguir comptant amb una aportació anual amb càrrec als pressupostos de la Generalitat Valenciana ajustada a la funció de servei públic que assumeix; finançament que hauria de completar-se amb ingressos publicitaris i els derivats de les seues produccions.

Va afegir en aquesta matèria que ha d'existir una decidida implicació progressiva de la societat civil "en la televisió pública mitjançant l'establiment dels incentius necessaris per a fórmules de patrocini".

Quant a la gestió va posar èmfasi en la necessitat de potenciar el perfil professional i empresarial dels membres del Consell d'Administració de l'ens públic de RTVV, i en aquest marc de reflexió, va plantejar la possibilitat i la conveniència de buscar fórmules de gestió noves, "que igual que passa en altres àmbits de la gestió pública d'aquest govern, permeten millorar l'eficiència i l'eficàcia en la utilització de recursos públics i en la tasca de servei públic que té encarregada la radiotelevisió pública: Perquè quan en la provisió de serveis públics tan importants com la sanitat, l'educació o els serveis socials, estem habilitant noves for-

secución del objetivo de que todos los grupos sociales se encuentren reflejados en ellas, y la transmisión de los valores de la democracia y las libertades fundamentales, y con especial atención a la protección de la infancia y el fomento de la educación "se trata, en definitiva, de dotar a la televisión pública de una dimensión que permita democratizar las nuevas tecnologías haciendo realidad una sociedad del conocimiento compartido".

En su comparecencia en Cortes, la portavoz del gobierno, con el propósito de impulsar el proceso riguroso que abra el debate al consenso social, político y profesional un nuevo modelo de radiotelevisión pública que defina sus objetivos, dimensione su organización y los recursos necesarios para alcanzar los fines propuestos, su sistema de financiación, los órganos de control y los métodos de evaluación de su actividad, se centró fundamentalmente en tres puntos: los contenidos, la financiación y el sistema de gestión.

En cuanto a los contenidos los nuevos formatos televisivos deben seguir permitiendo compaginar una alta aceptación del público, como la actual, con la consecución de altos niveles de excelencia, y en este sentido es donde una televisión pública puede y debe convertirse en referente del gusto ético y estético de los ciudadanos, el nuevo modelo debe garantizar una radiotelevisión en la que todos los ciudadanos se encuentren representados, que tenga vocación de audiencia, pero sin renunciar a aquellos sectores tradicionalmente olvidados por la televisión comercial, en el que existan los mecanismos e instrumentos que permitan incorporar a la programación las necesidades educativas, culturales y de entretenimiento de las distintas instituciones y organizaciones sociales de nuestra comunidad.

En cuanto a la financiación, cuestión ésta que reconoció el gobierno, a través de su portavoz, como una de las cuestiones más controvertidas y complejas, sostuvo que un modelo estable de financiación sólo puede construirse de acuerdo con las disposiciones y principios de la Unión Europea en la materia, mencionando que en el protocolo adicional noveno al Tratado de Amsterdam se reconoce "la facultad de los estados miembros para financiar el servicio público de radiodifusión en la que esta financiación se conceda para llevar a cabo la función de servicio público". Es decir se vinculan dichas ayudas al cumplimiento de la función de servicio público, lo que se ha denominado como "principio de proporcionalidad".

Descartó, en todo caso, el canon como forma de financiación, pues RTVV debe seguir contando con una aportación anual con cargo a los presupuestos de la Generalitat Valenciana ajustada a la función de servicio público que asume; financiación que debería completarse con ingresos publicitarios y los derivados de sus producciones.

Añadiendo en esta materia que debe existir una decidida implicación progresiva de la sociedad civil en la televisión pública mediante el establecimiento de los incentivos necesarios para fórmulas de patrocinio.

En cuanto a la gestión puso el acento en la necesidad de potenciar el perfil profesional y empresarial de los miembros del Consejo de Administración del ente público de RTVV, y en este marco de reflexión, planteó la posibilidad y conveniencia de buscar nuevas fórmulas de gestión, "que al igual que sucede en otros ámbitos de la gestión pública de este gobierno, permitan mejorar la eficiencia y la eficacia en el empleo de recursos públicos y en la labor de servicio público que tiene encomendada la radiotelevisión pública: Porque cuando en la provisión de servicios públicos tan importantes como la sanidad, la educación, o los servicios

mes de gestió, que s'estan duent a terme amb notable èxit i que permeten la participació de la societat civil, sembla que mancaria de sentit tancar la porta a aquesta possibilitat en el servei públic de ràdio i televisió”.

Per últim s'ha de destacar de la compareixença de la portaveu del govern l'anunci de la creació d'un Consell Audiovisual de la Comunitat Valenciana que, en el marc i el desenvolupament del nou model, compleix amb aquesta missió de participació de la societat civil en la radiotelevisió pública valenciana; òrgan de composició reduïda en el qual tinguen cabuda representants de diferents institucions, de poders públics i altres designats per les diferents organitzacions socials i professionals del sector; i amb unes funcions centrades en la salvaguarda de la funció del servei públic que té encarregades la radiotelevisió a la nostra comunitat.

CONCLUSIONS

De tot allò considerat anteriorment, vistes i oïdes totes les compareixences i intervencions hagudes en les diferents sessions que han tingut lloc amb punts de vista dispars i en ocasions fins i tot contradictoris, del coneixement, reflexió i anàlisi pròpia dels membres de la comissió i dels seus grups parlamentaris als quals pertanyen, de tot això, per la Comissió Especial per a l'Estudi de Noves Formes de Gestió de Radiotelevisió Valenciana, en la reunió realitzada el dia 28 d'octubre de 2002, s'han elaborat les conclusions següents:

Primera

La consolidació i la utilitat evidents demostrades per l'entitat pública RTVV des de la creació per a la cohesió i la vertebració social i cultural de la Comunitat Valenciana, que es revela també com un instrument idoni per a la transmissió de valors democràtics, de la nostra llengua valenciana i de les nostres senyes d'identitat col·lectiva.

Segona

El reconeixement de l'important paper que ha desenvolupat i que pot continuar desenvolupant RTVV en la dinamització del sector audiovisual de la Comunitat Valenciana, un dels principals motors, a què han contribuït les importants inversions en equips i en noves tecnologies de la comunicació empreses durant els darrers anys, la posada en funcionalment del segon canal Punt 2 i la qualificació professional dels treballadors.

Tercera

La constatació generalitzada per part de tots els experts que han comparegut de la necessitat de redefinir o elaborar un model nou de radiotelevisió pública que responga a les necessitats actuals de la societat en vista d'un panorama o escenari de multioferta, competència i concurrència audiovisuals, situació que afecta totes les televisions públiques de la Unió Europea.

Quarta

El sector audiovisual passa en aquests moments una transformació radical derivada dels canvis tecnològics, nor-

socials estamos habilitando nuevas formas de gestión, que se están llevando a cabo con notable éxito y que permiten la participación de la sociedad civil, parece que carecería de sentido el cerrar la puerta a esta posibilidad en el servicio público de radio y televisión”.

Por último, debe destacarse de la comparecencia de la portavoz del gobierno el anuncio de la creación de un Consejo Audiovisual de la Comunidad Valenciana que, en el marco y desarrollo del nuevo modelo, cumpla con esta misión de participación de la sociedad civil en la radiotelevisión pública valenciana; órgano de composición reducida en el que tengan cabida representantes de distintas instituciones, de poderes públicos y otros designados por las distintas organizaciones sociales y profesionales del sector; y con unas funciones centradas en la salvaguarda de la función del servicio público que tiene encomendadas la radio-televisión en nuestra comunidad.

CONCLUSIONES

De todo lo anteriormente considerado, vistas y oídas todas las comparecencias e intervenciones habidas en las distintas sesiones que han tenido lugar con puntos de vista dispares y en ocasiones incluso contradictorios, del conocimiento, reflexión y propio análisis de los miembros de la comisión y de sus grupos parlamentarios a los que pertenecen, de todo ello, por la Comisión Especial para el Estudio de Nuevas Formas de Gestión de Radiotelevisión Valenciana, en la reunión del día 28 de octubre de 2002, se han elaborado las siguientes conclusiones:

Primera

La evidente consolidación y utilidad demostrada por la entidad pública RTVV desde su creación para la cohesión y vertebración social y cultural de la Comunidad Valenciana, revelándose también como un instrumento idóneo para la transmisión de valores democráticos, de nuestra lengua valenciana y de nuestras señas de identidad colectiva.

Segunda

El reconocimiento del importante papel que ha desarrollado y que puede seguir desarrollando RTVV en la dinamización del sector audiovisual de la Comunidad Valenciana, uno de sus principales motores, a lo que ha contribuido las importantes inversiones en equipos y en nuevas tecnologías de la comunicación acometidas en estos últimos años, la puesta en funcionamiento del segundo canal Punt 2 y la cualificación profesional de sus trabajadores.

Tercera

La constatación generalizada por todos los expertos que han comparecido de la necesidad de redefinir o elaborar un nuevo modelo de radiotelevisión pública que responda a las necesidades actuales de la sociedad ante un panorama o escenario de multioferta, competencia y concurrència audiovisual, situación que afecta a todas las televisiones públicas en la Unión Europea.

Cuarta

El sector audiovisual atraviesa en estos momentos una transformación radical derivada de los cambios tecnológicos, norma-

matius, econòmics, socials i de mercat durant els darrers anys i es reconeix l'esforç i l'impuls que hi ha donat el govern valencià en el foment i la protecció i en les iniciatives dutes a terme, d'acord amb el sector, en la realització de l'estudi o la radiografia actual d'aquest i en l'elaboració del Llibre blanc del sector audiovisual, i la transcendència i la importància que per al sector té l'anunci des del govern de l'elaboració d'una Llei de l'audiovisual valencià i la creació d'un Consell de l'Audiovisual de la Comunitat Valenciana.

Cinquena

El model actual de radiotelevisió pública dels anys vuitanta ideat per a un règim de quasimonopoli televisiu públic ja no respon amb l'eficàcia necessària als nous plantejaments del mercat audiovisual, ja que els ciutadans poden accedir des de casa a canals públics i privats, de cobertura estatal, autonòmica i local, de tecnologia digital i analògica, a la televisió per cable, satèl·lit o per ones, i a televisions gratuïtes o de pagament, a més a més del fenomen Internet que ha universalitzat o globalitzat la informació, situacions pràcticament inexistents en el disseny del model actual.

Sisena

La competència de les televisions públiques amb les privades en el mercat publicitari per a obtenir ingressos addicionals a les aportacions públiques, les ha dutes, en general, a una comercialització de la programació.

Setena

La rendibilitat social, la universalitat i la gratuïtat d'accés per als ciutadans i el respecte al pluralisme són els principis de valor que justifiquen en la nostra societat la conveniència de l'existència d'un servei públic de radiotelevisió.

Vuitena

El nou model de radiotelevisió pública i la funció de servei públic d'aquesta no han d'allunyar-la dels gusts i les preferències de l'audiència, en definitiva, de la realitat social.

Novena

Les societats més avançades, i la societat valenciana ho és, són aquelles en què la denominada iniciativa social, la responsabilitat de la societat civil, imprimeix totes les esferes de les necessitats socials.

Desena

Els ciutadans, en vista de les noves necessitats socials, demanen i tenen dret a rebre serveis públics de qualitat i aquests serveis poden prestar-se directament per les administracions, les entitats o les empreses públiques, però també poden prestar-se i gestionar-se mitjançant la iniciativa privada.

Onzena

El govern valencià ha dut a terme durant aquests darrers anys unes noves formes de gestió dels serveis públics que, amb èxit evident, han donat pas a la iniciativa privada en la gestió dels serveis públics.

tivos, económicos, sociales y de mercado de los últimos años y se reconoce el esfuerzo y el impulso dado por el Gobierno Valenciano en su fomento y promoción y en las iniciativas llevadas a cabo, de acuerdo con el sector, en la realización del estudio o radiografía actual de mismo y en la elaboración del Libro Blanco del Sector Audiovisual, así como la trascendencia e importancia que para el sector tiene el anuncio desde el gobierno de la elaboración de una Ley del audiovisual valenciano y la creación de un Consejo del Audiovisual de la Comunidad Valenciana.

Quinta

El modelo actual de radiotelevisión pública de los años ochenta ideado para un régimen de cuasimonopolio televisivo público ya no responde con la eficacia necesaria a los nuevos planteamientos del mercado audiovisual pues los ciudadanos pueden acceder desde sus hogares a canales públicos y privados, de cobertura estatal, autonómica y local, de tecnología digital y analógica, a la televisión por cable, satélite o por ondas, y a televisiones gratuitas o de pago, además del fenómeno internet que ha universalizado o globalizado la información, situaciones todas ellas prácticamente inexistentes en el diseño del modelo actual.

Sexta

La competencia de las televisiones públicas con las privadas en el mercado publicitario para obtener ingresos adicionales a las aportaciones públicas las ha llevado, en general, a una comercialización de su programación.

Séptima

La rentabilidad social, la universalidad y gratuidad de su acceso por los ciudadanos y el respeto al pluralismo son los principios de valor que justifican en nuestra sociedad la conveniencia de la existencia de un servicio público de radiotelevisión.

Octava

El nuevo modelo de radiotelevisión pública y su función de servicio público no debe alejarla de los gustos y preferencias de la audiencia, en definitiva, de la realidad social.

Novena

Las sociedades más avanzadas, y la sociedad valenciana lo es, son aquellas en las que la llamada iniciativa social, la responsabilidad de la sociedad civil imprime todas las esferas de las necesidades sociales.

Décima

Los ciudadanos, ante las nuevas necesidades sociales, demandan y tienen derecho a recibir servicios públicos de calidad y estos servicios pueden prestarse directamente por las administraciones, entidades o empresas públicas, pero también pueden prestarse y gestionarse a través de la iniciativa privada.

Undécima

El Gobierno Valenciano ha llevado a cabo en estos últimos años unas nuevas formas de gestión de los servicios públicos que, con evidente éxito, han dado paso a la iniciativa privada en la gestión de los servicios públicos.

Dotzena

La radiotelevisió pública autonòmica, com a servei públic que és, no pot ser aliena ni sostroure's a aquestes noves formes de gestió més concordes amb els nous temps i que s'estan obrint pas acceleradament a tot Europa.

Tretzena

La incorporació d'aquestes noves formes de gestió a RTVV que es consideren necessàries ha de comportar una millora de la qualitat, de l'eficàcia i de l'eficiència de la gestió, a més a més de reportar un estalvi dels recursos públics destinats a aquest servei públic i la potenciació de la producció audiovisual autòctona.

Catorzena

RTVV ha de continuar essent de titularitat pública, de servei públic, de rendibilitat social, amb continguts de qualitat i haurà de continuar responnent a les necessitats de la societat valenciana i a la defensa i la promoció de les senyes d'identitat d'aquesta.

Quinzena

L'activitat de RTVV ha de continuar subjecta al control parlamentari dels representants del poble valencià a les Corts Valencianes.

Setzena

El Consell d'Administració de l'ens públic RTVV ha de potenciar el perfil professional i empresarial dels membres.

Dissetena

La participació de la societat civil, de la iniciativa privada, en la gestió, el desenvolupament i la producció de continguts audiovisuals per a RTVV que n'ha d'afectar, per raons d'eficàcia, eficiència i estalvi de recursos públics, una gran part de la programació i l'explotació comercial, ha de comportar, en tot cas, que el control de la qualitat del servei i del compliment dels principis de la creació de l'ens públic continuen corresponent als poders públics d'acord amb la legislació vigent.

RECOMANACIONS

Durant el desenvolupament dels treballs de la comissió i de la reflexió que els membres d'aquesta han fet sobre la informació rebuda mitjançant els experts que hi han comparegut i la documentació que han analitzat, es constata la conveniència de fer les recomanacions següents:

Primera

La comissió recomana al govern valencià que arbitre i active els mecanismes necessaris per a introduir les noves formes de gestió dels serveis públics també en el servei públic de RTVV.

Duodécima

La radiotelevisión pública autonómica, como servicio público que es, no puede ser ajena ni sustraerse a estas nuevas formas de gestión más acordes con los nuevos tiempos y que se están abriendo paso aceleradamente en toda Europa.

Decimotercera

La incorporación de estas nuevas formas de gestión a RTVV que se consideran necesarias han de suponer una mejora de la calidad, de la eficacia y de la eficiencia de la gestión, además de reportar un ahorro de los recursos públicos destinados a este servicio público, y la potenciación de la producción audiovisual autóctona.

Decimocuarta

RTVV ha de seguir siendo de titularidad pública, de servicio público, de rentabilidad social, con contenidos de calidad y deberá seguir respondiendo a las necesidades de la sociedad valenciana y a la defensa y promoción de sus señas de identidad.

Decimoquinta

La actividad de RTVV ha de seguir sujeta al control parlamentario de los representantes del pueblo valenciano en las Cortes Valencianas.

Decimosexta

El Consejo de Administración del ente público de RTVV debe de potenciar el perfil profesional y empresarial de sus miembros.

Decimoséptima

La participación de la sociedad civil, de la iniciativa privada en la gestión, desarrollo y producción de contenidos audiovisuales para RTVV que ha de afectar, por razones de eficacia, eficiencia y de ahorro de recursos públicos, a una gran parte de su programación y explotación comercial, ha de suponer, en todo caso, que el control de la calidad del servicio y del cumplimiento de los principios de la creación del Ente Público sigan correspondiendo a los poderes públicos de acuerdo con la vigente legislación.

RECOMENDACIONES

Durante el desarrollo de los trabajos de la Comisión y de la reflexión que los miembros de la misma han efectuado sobre la información recibida a través de los expertos que han comparecido y la documentación que han analizado, se constata la conveniencia de efectuar las siguientes recomendaciones:

Primera

La comisión recomienda al Gobierno Valenciano que arbitre y active los mecanismos necesarios para introducir las nuevas formas de gestión de los servicios públicos también en el servicio público de RTVV.

Segona

Igualment recomana al govern valencià que l'entrada de la iniciativa privada en la gestió, el desenvolupament i la producció de continguts audiovisuals per a RTVV, que continuarà essent de titularitat pública a l'igual que les societats que en depenen, ha de tenir en compte el que hi ha establert en les conclusions setena, vuitena, tretzena, catorzena, quinzena i dissetena d'aquest dictamen.

Tercera

L'entrada de la iniciativa privada en la gestió, el desenvolupament i la producció de continguts audiovisuals per a RTVV ha de dur-se a terme garantint el manteniment dels llocs de treball i els drets dels treballadors de RTVV i les societats que en depenen.

Quarta

En el marc del nou model de la radiotelevisió pública, aquesta comissió recomana la creació d'un consell audiovisual de la Comunitat Valenciana, compost per un nombre reduït de membres, que tinga autonomia en l'exercici de les funcions assignades, centrades a vetllar pel compliment de la funció de servei públic de la radiotelevisió a la nostra comunitat.

Palau de les Corts Valencianes,
València, 12 de febrer de 2003

La presidenta,
Marcela Miró Pérez

El secretari primer,
Juan Manuel Cabot Saval

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROYECTOS DE LEY

Projecte de llei de modificació del text refós de la Llei sobre caixes d'estalvis. Esmenes a la totalitat presentades pels grups parlamentaris.

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

D'acord amb l'article 91.1 del RCV, s'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* de l'esmena a la totalitat presentada pel GP d'Esquerra Unida del País Valencià (RE 51.574); l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel Grup Mixt (RE 51.697) i l'esmena a la totalitat presentada pel GP Socialista-Progressistes (RE 51.912), al Projecte de llei de modificació del text refós de la Llei sobre caixes d'estalvis.

Palau de les Corts Valencianes,
València, 13 de febrer de 2003

La presidenta,
Marcela Miró Pérez

Segunda

Igualmente recomienda al Gobierno Valenciano que la entrada de la iniciativa privada en la gestión, desarrollo y producción de contenidos audiovisuales para RTVV que seguirá siendo de titularidad pública al igual que sus sociedades ha de tener en cuenta lo establecido en las conclusiones Séptima, Octava, Decimotercera, Decimocuarta, Decimoquinta y Decimoséptima de este dictamen.

Tercera

La entrada de la iniciativa privada en la gestión, desarrollo y producción de contenidos audiovisuales para RTVV ha de llevarse a efecto garantizando el mantenimiento de los puestos de trabajo y los derechos de los trabajadores de RTVV y de sus sociedades.

Cuarta

En el marco del nuevo modelo de la radiotelevisión pública, esta Comisión recomienda la creación de un Consejo Audiovisual de la Comunidad Valenciana, compuesto por un reducido número de miembros, que goce de autonomía en el ejercicio de sus funciones, centradas en velar por el cumplimiento de la función de servicio público de la radiotelevisión en nuestra Comunidad.

Palau de les Corts Valencianes,
Valencia, 12 de febrero de 2003

La presidenta,
Marcela Miró Pérez

El secretario primero,
Juan Manuel Cabot Saval

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley de modificación del texto refundido de la Ley sobre cajas de ahorros. Enmiendas a la totalidad presentadas por los grupos parlamentarios.

PRESIDENCIA DE LAS CORTES VALENCIANAS

De conformidad con lo establecido en el artículo 91.1 del RCV, se ordena la publicación en el *Boletín Oficial de las Cortes Valencianas* de la enmienda a la totalidad presentada por el GP d'Esquerra Unida del País Valencià (RE 51.574); la enmienda a la totalidad con texto alternativo presentada por el Grupo Mixto (RE 51.697) y la enmienda a la totalidad presentada por el GP Socialista-Progressistes (RE 51.912), al Proyecto de ley de modificación del texto refundido de la Ley sobre cajas de ahorros.

Palau de les Corts Valencianes,
Valencia, 13 de febrero de 2003

La presidenta,
Marcela Miró Pérez